

J. A. Hansen: Jeg tror, for Die-
blifket at kunne indfrænte mig til at henvise
til de Oplysninger, jeg gav ved Indbringelsen
af nærværende Lovforslag, hvilke jeg tror i det
Hele taget foreløbig ere tilstrækkelige. Forsaa-
vidt imidlertid noget af de ærede Medlemmer
skulde have Et og Andet at indpænde imod
Lovforslaget, forbeholder jeg mig at tage Dr.
det derom.

Berg: Ved første Behandling af den
Sag, der, som jeg formoder, har givet Anled-
ning til, at vi have faaet nærværende Lovfor-
slag, udtalte jeg, at dersom man skulde til-
staa nogen Begunstigelse i den Retning, eller
i den Hensigt, i hvilken det tidligere indbragte
Lovforslag kom til os, maatte man give det
Anvendelse, ikke blot her i Kjøbenhavn, men
over det hele Land. Forsaavidt dette nu er
det nærværende Lovforslags Hensigt, kan jeg
ikke Andet end paastjonne den Forandring, der
saaledes er foregaaet med det oprindelige Lov-
forslag, saaledes som det nu foreligger. Men
ligesom jeg den Gang var af den Anskuelse,
at det var en tvivlsom, rigtig Maade at komme
Diemedet til Hjælp paa, saaledes har jeg ogsaa
samme Anskuelse med Hensyn til det nær-
værende Lovforslag. Jeg tror ikke, at de
ærede Forslagsstillere vilde naae dens Hensigt
— i alt Fald ingenlunde i den Grad, som
det er tilfaldet — at komme usformuende Sa-
milier til Hjælp, omtrent paa ligesig Maade
omkring i Landets forskjellige Egne, naar man
vedtager nærværende Lovforslag. Der er for-
ste paatrænger den Bemærkning, at En, at
det, at give Frihed for Boliger, af en vis
Størrelse, kan vi mange Tilfælde blive det
Samme som at ville give en Præmie for at
ho. usundt. De Forordninger, man med Rette
har stillet fra flere forskjellige Steder, og som
man ogsaa har hørt fremsætte fra Regjerin-
gens Side som det Anstædigste, at kunne ind-
rette Boliger (saa og sjaag) komme let i Strid
med nærværende Lovforslags Bestemmelser.
Jeg henviste til en Distriktslages Udtalelser
her i Kjøbenhavn ved første Behandling af
det tidligere forelagte Forslag, og skal atter
gjøre opmærksom derpaa. Han har udtalt
det er en Mand, der besætter sig meget med

disse Sager — at man snarere burde paa-
lægge en, hoi Afgift, paa disse smaa Leiligheds-
der, der ikke burde existere, fordi de vare
usunde, at ho. i for vedkommende Familier.
Dernæst er der den Betragtning, at man ved
disse Bestemmelser om smaa Boliger kommer
til at give enlige Personer Leiligheden — jeg
forudsætter nemlig, at det vilde være Væteren,
den kommer til, Gode — og giver attsaa en
Leilighed til Personer, der ere saaledes stillede, at de
særdeles godt kunne udrede en foragget Leie. Eller
man kommer til at give Familier med 1 a. 2
Børn Leiligheden, hvorimod de, noget større
Familier, der navnlig trænge til Leiligheder, men
som nødvendig maag have noget større Boliger,
ville være uheldigere stillede, i Forhold til
disse Familier, vil det Duvendte blive Tilfæ-
det af det, man har tilfaldet. De, der trænge
haardst til Leiligheder, ville efter disse Be-
stemmelser ikke faae dem. Dernæst vil det ikke
sjældent hændes, — og jeg er overbevist om, at det
navnlig vil hændes paa Landet, men dog ogsaa
i Kjøbstæderne — at der findes et Hus, der
er noget større, eller noget værdifuldere, end
her er angivet i Lovforslaget. Saalænge For-
sørgeren lever, kan Afgiften nok udredes; men
lad os nu tænke os, at han gaar bort; Enen
fortsætter da Bedriften ved Hjælp af en Me-
stervend, men med langt ringere Indtægt.
Hun har imidlertid sit Hus, og det er ikke
saaledes indrettet, at hun kan leie noget bort
deraf, hvad der jo ogsaa i flere Henseender vilde
vælde hende Alenpær. Hun kan i da heller ikke
selv om hun hører til den Klasse, der særde-
les trænger til Leilighed, nyde Gavn af Loven.
Det Samme kan jo være Tilfældet med Næ-
ringsdrivende, som i deres yngre Aar paa
Grund af helbige Konkurrenceforhold, eller
Sligt, have siddet ret jevnt, og godt i det, og
have faaet sig bygget et Hus over den her
angivne Størrelse. Nu gaar det mere, og
mere tilbage for dem paa Grund af forskjel-
lige Forhold — disse kunne jo ofte være
meget hurtigt for de Vedkommende — og
disse Folk komme i da atter udenfor nærvæ-
rende Lovforslags Bestemmelser, just da de
trængte haardst til dem. De, der i sin Tid
have af Hensyn til de Forordninger, der maa
stilles for at tilfredsstille de sanitære Hensyn,